

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਕੁਠਿਆਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1956 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 11

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ) - ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 33- ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ- ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ- ਕੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਣ- ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ- ਨਿਆਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ- ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ- "ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ"—ਆਧੁਨਿਕ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਰਥ-ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ- ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ -ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (1908 ਦਾ ਵੀ) - ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23, 23ਏ ਅਤੇ 25- ਕੀ ਸਹਾਇਕ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ, ਵਧਾਉਣਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਉਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਫਿੱਟ"। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰਜੇ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ। ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਤੋਲਣ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੁਣਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਇਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਹੁਦਰਾ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ, ਅਣਹੋਈ ਮੂਰਖਤਾ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਛਾ, ਜਨੂੰਨ, ਪੱਖਪਾਤ, ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਨ, ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਰ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ, ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਅਪੀਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ: ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਸਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਛੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ, ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਹੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਚੌਥਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਨ ਪਰ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗਲਤ ਜਥੇਬੰਦਕ ਹੋਣ; ਜਦੋਂ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਖੋਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਖੋਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਸਬੂਤ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੇਧੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਨਤੀਜੇ ਸਿੱਧੇ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਇਕਸਾਰ, ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਰੁਝਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹਨ।

ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23, 23-ਏ ਅਤੇ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ

ਦਰਸਾਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੋਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਰਤ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ , 1922 (1922 ਦਾ ਐਕਟ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬਈ ਦੁਆਰਾ 25 ਜੂਨ, 1956 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1007 ਰਾਹੀਂ 55-56 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1007 ਰਾਹੀਂ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਏ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਸਾਸ਼ਤਰੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ।
ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਦੇਸ਼

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.- ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਲੱਕੜ ਵਪਾਰੀ ਐਲ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਧਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

“ਪੂਰਵਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਈ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਕਦਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ, ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।”

ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ , ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ।

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

“ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਹਾਰਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਵੇ ਜੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਾਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ-

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਗਲਤ ਹੈ।"

ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ , ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਉਲਟ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ , ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ

ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ। ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਤੋਲਣ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੁਣਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਇਕ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਮੁੜ ਹਰਮੁਖਰਾਏ ਦੁਲੀਚੰਦ (1), ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐਡੁਲਜੀ ਦਿਨਸਾ (2)).

ਨਿਆਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਹੁਦਰਾ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਹਾਸੇ-ਮਜ਼ਾਕ, ਅਣਹੋਈ ਮੂਰਖਤਾ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ (ਮਹਾਰਾਣੀ ਕਨਕ ਕੁਮਾਰੀ ਸਾਹਿਬਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ, (1), ਬਾਇਰਾਮਜੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. (2)).

ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸਿਵਾਏ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ। "ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਛਾ , ਜਨੂੰਨ, ਪੱਖਪਾਤ, ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਨ, ਕਿ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਰ , ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਰਜ਼ੀ , ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਅਪੀਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਚੌਥਾ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ।

ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ? ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਉਸਨੇ ਤਰਕ ਦੀ ਹੱਦ ਪਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਸੰਤੁਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਕਿ ਕੈਸ਼ ਬੁੱਕਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਬਕਾਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਕਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ; ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਧੀਨ ਇਹ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਅਸੰਭਵ ਸੀ; ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਿ ਕੁਝ ਨਕਦ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਦੇ ਕੁਠਿਆਲਾ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਖਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੈਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ; ਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੈਸ਼ ਬੁੱਕ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇਗੀ; ਕਿ ਕੈਸ਼ ਬੁੱਕ ਨੇ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਕ੍ਰਮ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਕਿ ਕੁਥਾਈ ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਜੰਗਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ. ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ, ਸਬੰਧਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੀ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਤਰਕ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗਰੇਵਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗਲਤ ਜਥੇਬੰਦਕ ਹੋਣ; ਜਦੋਂ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਖੋਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਖੋਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਸਬੂਤ ਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੇਧੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਨਤੀਜੇ ਸਿੱਧੇ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਇਕਸਾਰ,

ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹਨ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਹਿੰਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਹਿੱਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਸਰਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਦੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮੈਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵਿਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 25 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ

ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਿਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਪਹਿਲਾਂ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹਨ; ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰੀ-ਮਾਂਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲ ਵੱਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਸਵਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਜਵਾਬ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਭਾਗ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 56 ਕੈਲ. 39, 49

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1943 ਬੋਮ. 614, 622

(1) 28 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 462

(2) 11 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 286

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।